

hører Toget op til Dampfærgen for at aflevere Passagerer og Gods, hvorpaa Dampfergen gaar sin Vej samtidig med, at Toget hører ind til den lokale Station; eller Toget standser først ved den lokale Station og optager Gods og Personer der, for dernæst at gaa til Dampfærgen og ligge rede til, naar Dampfergen kommer, at optage Personer og Gods fra den. Jeg kan derfor ikke se, at den Omstændighed, at det mulig kunde vise sig, at man nu ikke havde regnet rigtig, men engang i Fremtiden kunde komme til at bygge en særlig Dampfærgenavn, skulde være Grund til at oprette denne Foranstaltning og udflyde den til stor Skade, hvis man ellers maatte finde den Betragtning rigtig, at der i og for sig er god Grund til at gjøre det, og gjøre det netop nu, af Hensyn til den gjenmægtige Trafik.

Lovforslaget gaar dernæst ud paa at forberede en Dampfærgesforbindelse mellem Helsingør og Helsingborg ved med en Udgift af 125,000 Kr. at indrette et Dampfærgeleie i Helsingørs Havn. Man vil af Betænkningen se, at Udvalget har havt sine Betænkeligheder med Hensyn til Hensigtsmæssigheden af denne Foranstaltning; derfor har det rettet en Forespørgsel til Indenrigsministeriet, som har faaet bevaaret den, og efter denne Besvarelse ere vi komne til det Resultat, at man kan blive staaende ved Forslaget. Det, som fremkaldte Flertallets Tvivl, var, om det at lægge et Dampfærgeleie inde i Helsingørs Havn, ikke vilde være til særlig Skade for Befolkningen af Havnen. Det indrømmes ogsaa af Ministeriet, at nogle Ulemper vil det naturligtvis medføre; men det forekommer os dog ikke, at de ere af saa væsentlig Betydning, at man derfor skulde opgive Foretagendet. Jeg skal ogsaa henvise til, at det ikke er noget nyt Spørgsmaal. Ministeriet oplyser i sin Svarskrivelse, at i 1882, da man anlagde den nuværende Helsingørs Havn, vedtog Rigsdagen at forøge Udgiften med 243,000 Kr. for at foretage en Forandring ved Havnen, netop for at man engang kunde benytte den mindre Dampfærgetype, hvorimod det ikke lader sig gjøre, naar man skal have en større Dampfærge, og Mindretallet henviser til, at den Tid kan komme, hvor man faar Brug for en saadan. Nu skal jeg henvise til, at Ministeriet er af en anden Mening, idet det, som jo maa antages at have særlig Indsigt

i dette Forhold, mener, at man kan blive staaende ved den mindre Dampfærgetype, i hvert Tilfælde for lang Tid, og dermed synes jeg, man kan berolige sig. Men dertil kommer, at jeg ikke kan se, hvad man skulde naae ved at tage Spørgsmaalet under nærmere Overveielse, det lader sig ikke oplyse, hvorledes det vil stille sig i Tidens Løb, da kan Mening staa mod Mening. Det kan meget vel være, at Ministeriets Formening i saa Henseende kunde vise sig ikke at holde Stik, men selv om man om 10 til 15 Aar skulde komme til det Resultat, at man maatte anlægge en særlig Dampfærgenavn, da den her foreslaaede var for lille, forekommer det mig dog, at det vilde være ret fornuftigt, hvis man nu med en Udgift af 125,000 Kr. kunde opnaa en Udskættelse af 15 Aar med at tage den store Bekostning. Jeg skal derfor paa Flertallets Vegne i Henhold til disse Betragtninger indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Endnu skal jeg kun tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til det Andragende fra Helsingørs Byraad, som findes vedtrykt i Betænkningen som Bilag. Byraadet har andraget paa for det Første at faae foretaget en Forandring, som vedrører selve Foretagendet, nemlig en mindre Forlæggelse af den projekterede nye Jernbanestation. Det er imidlertid et Forhold, som ganske maa være overladt Administrationen. Desuden gaar Andragendet ud paa at faae truffet forskellige Foranstaltninger, som forsaavidt maa siges at ligge udenfor selve Lovforslagets Gjenstand, som de gaa ud paa en hensigtsmæssigere Afgang til Jernbanen, og andre Forhold, som ganske ligge udenfor selve Jernbanen. Det har Udvalget ment ikke at burde gaa videre ind paa eller at burde drøfte videre, da disse Punkter ligge udenfor den stillede Opgave, og vi have ment saa meget mere at kunne gjøre det, som jo selve Helsingørs Byraad i sine Udtalelser i det Hele erklærer sig til Fordel for Lovforslaget, og navnlig Byens Borgmester udtaler sig derhen, at naar Planen udføres, som i Lovforslaget angivet, vil det være et saa stort Gode for Helsingør, at de paa-pegede Ulemper maa betragtes som underordnede eller forsvindende i Forhold dertil. Vi have derfor ment ikke at kunne indlade os paa Overveielse af de nævnte Punkter. Skal der være Tale om et eller andet Billighedshensyn til Helsingør, foreligger der ikke nogen Opgave for Udvalget.

Chr. Nielsen: Grunden til den afventende Stilling, som Mindretallet har